

[Ellen Strange Petersen.]

forbrugerne; dette ønske vil jeg gerne understrege.

Jeg vil også gerne fremhæve, at formålet med loven ikke er at lægge hindringer i vejen for øvelsesskydning under forsvarlige former. Unge mennesker, der er interesseret i at lære at skyde, bør kunne få denne oplæring i skytteforeninger.

Vi har i udvalget været inde på, hvilke særrettigheder der i loven skulle tillægges disse foreninger. Spørgsmålet er som nævnt af det ærede medlem hr. Østergaard ikke blevet løst, og jeg henstiller derfor, at der bliver yderligere udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, så vi kan drøfte dette spørgsmål endnu en gang.

Hermed anbefaler jeg, at man stemmer for alle de stillede ændringsforslag.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for de stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 2, der er stillet af venstre og de konservative.

Jeg er ellers godt tilfreds med den udformning, lovforslaget har fået. Efter at vi har set på de våben, der er tale om, synes jeg, det er meget rimeligt, at aldersgrænsen sættes til 18 år.

Herluf Rasmussen: På mit partis vegne kan jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1, 3 og 4, men stemmer imod ændringsforslag nr. 2, stillet af et mindretal.

Grøndahl: Hvad angår ændringsforslagene nr. 1, 3 og 4, stillet af udvalget og tiltrådt af justitsministeren, vil vi undlade at stemme. Derimod vil vi støtte ændringsforslag nr. 2, der er stillet af et mindretal, selv om vi er imod selve lovforslaget, da dette ændringsforslag dog er udtryk for en lempelse. Selve lovforslaget vil vi stemme imod ved tredje behandling.

Vi er imod love af denne karakter. De er måske nok velmente, men resultatet er, at borgerne sættes i hæmmende og karakter-sløvende gangkurv. I modsætning til denne barnepigementalitet ser vi gerne det enkelte individs, selvfølgelig også forældrenes og opdragernes, personlige ansvarsfølelse fremmet.

Den højtærede justitsminister nævnte i sin fremsættelsestale, at der uden for København i de sidste 2-3 år havde været 110 tilfælde af personskade, herunder 2 med dødelig udgang, ved brug af salongeværer og luftbøsser, og at der var begået 3 drab med springknive. Det var vel hensigten med disse oplysninger at begrunde lovforslaget. Jeg kan ikke undgå at komme til at tænke på et andet område, hvor ulykkerne har et helt andet og forfærdende omfang, nemlig de ulykker — mange gange med dødelig udgang — der er en følge af de overhåndtagende biltyverier, hovedsagelig foretaget af de ganske unge. Da den borgerlige straffelov var til behandling her i tinget for 2 år siden, foreslog de uafhængige skærpede straffe på dette område, men vi talte for døde øren. Er der håb om, at den højtærede justitsminister nu, belært af de triste erfaringer, har skiftet opfattelse på dette område?

Foss: I henhold til lovforslaget vil det være forbudt at skyde med salonrifler uden justitsministerens tilladelse. Det er ganske overladt til ministeren, hvem han vil give en sådan tilladelse. Man må dog vel forudsætte, at praksis vil være den samme som hidtil, når det gælder personer over 18 år, således at tilladelse vil blive givet til hæderlige personer, især når formålet er at drive lovlig jagt.

Der er vel ifølge lovforslaget ikke noget i vejen for, at personer under 18 år også kan opnå justitsministerens tilladelse til at skyde med riffel, men således som den højtærede justitsminister har formuleret lovforslaget, må vi formode, at han ikke vil give tilladelse til personer under 18 år, medmindre skydning foregår i en skytteforening. Spørgsmålet om skytteforeningerne har været omtalt af de foregående ærede talere, så det vil jeg ikke gøre nogen bemærkning om.

Der er i 1961-62 udstedt jagtkort til 109 906 personer. Jeg er temmelig sikker på, at flertallet af disse personer har lært at omgås skydevåben i en ung alder ved at skyde med salonriffel. Det gælder mig selv, det gælder mine sønner. Men næste generation må altså melde sig ind i en skytteforening, hvis de vil lære at skyde, inden de er 18 år, medmindre de kan opnå